DOMSTOLENS DOM (FØRSTE AFDELING)
AF 17. DECEMBER 1981 [1]

Straffesag mod Albert Clément, Gérard Ces m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Paris)

»Fælles markedsordning for vin — sammenstikning af vin«

Sag 2/81

Sammendrag

Landbrug — fælles markedsordning — vin — sammenstikning af vine importeret fra tredjelande — forbud — vin bestemt til fremstilling af eddike — ikke omfattet
(Rådets forordning nr. 816/70, art. 26, stk. 4)

Artikel 26, stk. 4, i forordning nr. 816/70, som forbyder sammenstikning af vine importeret fra tredjelande, indgår i en helhed af bestemmelser om sammenstikning af vin, der er bestemt til at blive bragt i omsætning med henblik på direkte menneskeligt forbrug, og må derfor fortolkes således, at den alene angår vin til dette formål, hvorfor den ikke omfatter vin bestemt til fremstilling af eddike.

I sag 2/81

angående en anmodning, som Tribunal de grande instance de Paris (XI. kriminalafdeling) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod

ALBERT CLÉMENT, GÉRARD CES M.FL.

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 26, stk. 4, i Rådets forordning nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin (EFT 1970 I, s. 212).

har

1 — Processprog: Fransk

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne A. O'Keeffe og T. Koopmans,

generaladvokat: S. Rozès
justitssekretær: J. A. Pompe, assisterende justitssekretær

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de i henhold artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for Det europæiske økonomiske Fællesskabs Domstol indgivne indlæg kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og skriftsveksling

1. Clément og Ces, begge vinhandlere, er ved Tribunal de grande instance de Paris tiltalt for at have »indført forbudte varer uden angivelse ved hjælp af fakturaer, attester eller andre falske, unøjagtige, ufuldstændige eller mangelfulde dokumenter« i strid med artikel 426, stk. 3, i den franske toldlov.

De er tiltalt for i perioden 19. oktober 1970 — 3. august 1971 at have indført 20 834,32 hl vin fra Nederlandene »bestemt til fremstilling af eddike« til en toldværdi af 1 316 056 FF ledsaget af et dokument for intern fællesskabsforsendelse — nemlig en T 2-blanket — som var udstedt af de nederlandske myndigheder, og for at have angivet afsendelseslandet som vinenes oprindelsesland, selv om partiet skulle have været angivet som vin med oprindelse i »tredjelande«.

De pågældende vine, som var af græsk og algerisk oprindelse, var indført til Nederlandene inden den 1. juni 1970 (hvor de i nærværende sag omhandlede fællesskabsregler trådte i kraft), og vinene blev sammenstukket på et lager i Amsterdam.

Det franske toldvæsen har til støtte for sin påstand i sagen påberåbt sig artikel 26, stk. 4, i forordning nr. 816/70. Ifølge toldvæsenet skal vine bestemt til fremstilling af eddike i denne forbindelse sidestilles med bordvine.

2. Ifølge betragtning nr. 12 til forordning nr. 816/70 er »en nøjagtig definition af de produkter, som falder ind

under forordningens anvendelsesområde, og især af bordvin, ... uundværlig for at muliggøre en effektiv anvendelse af forordningen; da overholdelsen af de fastsatte krav for produktion af bordvin kun kan kontrolleres inden for Fællesskabet, skal betegnelsen bordvin fortsat forbeholdes de produkter, der er høstet på Fællesskabets territorium«.

Betragtning nr. 15 fastslår, at »sammenstikning er en almindeligt forekommende ønologisk proces, og i betragtning af dens mulige virkninger er det nødvendigt at fastsætte regler for brugen deraf, især for at undgå misbrug«.

Forordningens artikel 26, stk. 4, bestemmer:

»Sammenstikning af en indført vin med en vin fra Fællesskabet ligesom sammenstikning af indførte vine indbyrdes på Fællesskabets territorium er forbudt, medmindre Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager en undtagelsesbestemmelse«.

Artiklens stk. 1, 2 og 3 bestemmer:

»1. Ved sammenstikning er med forbehold af bestemmelserne i nedenstående stykker kun sådanne produkter bordvine, der produceres ved sammenstikning af bordvine indbyrdes og af bordvine med vine egnede til produktion af bordvine, såfremt de pågældende egnede vine har et naturligt totalindhold af alkohol af højst 17°.

2. Sammenstikning af en til produktion af bordvin egnet vin fra en bestemt vinavlszone med en bordvin fra en anden vinavlszone kan kun resultere i en bordvin, når denne proces finder sted i den vinavlszone, i hvilken den til produktion af en bordvin egnede vin er blevet produceret.

Indbyrdes sammenstikning af vine egnede til produktion af bordvin er kun tilladt, såfremt de hidrører fra samme vinavlszone, og sammenstikningen finder sted i denne zone.

3. Sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller af en hvid bordvin med en vin egnet til produktion af rød bordvin eller med en rød bordvin kan ikke resultere i en bordvin.

Denne bestemmelse udelukker dog ikke, at vin egnet til produktion af hvid bordvin eller hvid bordvin i visse tilfælde, der senere skal fastlægges, sammenstikkes med vin egnet til produktion af rød bordvin eller med rød bordvin, såfremt det fremstillede produkt udviser en rød bordvins kendetegn«.

Fra forbudet i denne bestemmelse er der i medfør af stk. 1 udstedt undtagelsesbestemmelser i følgende forordninger, hvoraf visse ikke længere er gældende:

— Kommissionens forordning nr. 1021/70 af 29. maj 1970 om tilladelse til sammenstikning af importerede vine (JO L 118, s. 19) og Kommissionens forordning nr. 1430/70 af 20. juli 1970 vedrørende importerede vine med oprindelse i Algeriet (JO L 159, s. 18): hensigten med disse forordninger var at tillade medlems-

staterne at opretholde de gældende nationale ordninger i en overgangsperiode;

— Rådets forordning nr. 959/70 af 26. maj 1970 om tilladelse til sammenstikning af tyske rødvine med indførte rødvine (EFT 1970 I, s. 253); Rådets forordning nr. 352/79 af 5. februar 1979 (EFT L 54, s. 93), der forlængede denne undtagelse indtil den 30. juni 1979;

— Rådets forordning nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 54, s. 1), hvorefter sammenstikning er tilladt i frizoner, såfremt de vine, der herved fremkommer, er bestemt til forsendelse til et tredjeland, jf. artikel 43, stk. 4.

3. Tribunal de grande instance de Paris (XI. kriminalafdeling) deler toldvæsenets synspunkt, for så vidt angår forbudet mod blanding af bordvine med oprindelse i tredjelande, men fandt til gengæld, at der forelå et spørgsmål om fortolkning af fællesskabsretten, idet sagen drejer sig om vine bestemt til fremstilling af eddike. Da Tribunal's afgørelse afhang af denne fortolkning, besluttede retten ved dom af 24. januar 1980 at udsætte sagen om overtrædelsen og at forelægge Domstolen spørgsmålet,

»om artikel 26, stk. 4, i fællesskabsforordning nr. 816/70 af 28. april 1970 også omfatter vine bestemt til fremstilling af eddike?«

Forelæggelsesdommen er indgået til Domstolen den 12. januar 1981.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af Clément og Ces, ved advokat J.-P. Karsenty, Paris, regeringen for Den franske Republik, ved T. Le Roy, som befuldmægtiget, og EF-Kommissionen, ved J. C. Séché, som befuldmægtiget.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Domstolen har imidlertid anmodet Clément og Kommissionen om at besvare visse spørgsmål.

Domstolen har ved kendelse af 13. maj 1981 i henhold til procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2, henvist sagen til første afdeling.

II — Skriftlige indlæg for Domstolen

1. *Clément og Ces* mener, at forbudet i artikel 26, stk. 4, i forordning nr. 816/70 ikke finder anvendelse i nærværende sag, idet de pågældende varer var bragt i fri omsætning inden for Fællesskabet før ikrafttrædelsen af nævnte forordning, som under alle omstændigheder ikke gælder for vine bestemt til fremstilling af eddike.

Det fremgår af artikel 5 i Rådets forordning nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse (EFT 1968 I, s. 157), at en vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt

eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen. Den væsentlige forarbejdning, nemlig blandingen af vin, har imidlertid fundet sted i Nederlandene.

Det fremgår af det nederlandske toldvæsens undersøgelse, at »samtlige de vine, som indgår i den eksporterede vare, allerede befandt sig i Nederlandene, inden Fællesskabets markedsordning for vin trådte i kraft«. De pågældende forarbejdningsprocesser er derfor lovlige og berøres ikke af et forbud med tilbagevirkende kraft. Hvis Domstolen statuerer, at forbudet i artikel 26, stk. 4, i forordning nr. 816/70 finder anvendelse, vil en sådan afgørelse medføre, at beføjelsen til at træffe afgørelse om varers oprindelse overføres fra eksportlandet til importlandet, eller i det mindste udgøre en risiko for uoverensstemmelsen mellem disses myndigheder, hvilket er i strid med traktatens grundsætninger. Hvis sammenstikningen var ulovlig, skulle de nederlandske myndigheder have indledt strafforfølgning i den anledning.

En gennemgang af den omtvistede forordning viser klart, at forbudet i artikel 26, stk. 4, kun gælder for bordvine i modsætning til vine bestemt til industriel forarbejdning, herunder bestemt til fremstilling af eddike. Således indeholder afsnit IV, hvorunder den omtvistede bestemmelse hører, »forskrifter vedrørende visse ønologiske fremgangsmåder og afsætningen til forbrug«, og artiklens forskellige stykker omhandler kun sammenstikning af bordvine indbyrdes og sammenstikning af bordvine og vine egnet til produktion af bordvine. Hvis Domstolen statuerer, at stk. 4 gælder for vine bestemt til fremstilling af eddike, er det den eneste bestemmelse om sammenstikning i artiklen — som udelukkende omhandler sammenstikning — som ikke kun gælder for bordvine.

2. *Den franske regering* mener, at det spørgsmål, som er forelagt Domstolen, skal besvares bekræftende, for så vidt sammenstukne vine ikke kan indføres til Fællesskabets område som vin i henhold til forordning nr. 816/70.

Forbudet mod sammenstikning i forordningens artikel 26, stk. 4, gælder vine uanset deres bestemmelse, medmindre disse er omfattet af en af undtagelserne i forordningerne nr. 1021/70 og 1430/70, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag. Det følger således klart af forordning nr. 816/70, at definitionen på vin og sammenstikning hviler på kriteriet om de pågældende varers oprindelse (fællesskabsoprindelse) og ikke varernes bestemmelse.

Efter ordlyden af forordning nr. 816/70 er vin »det produkt, som fremstilles udelukkende ved alkoholisk, fuldstændig eller delvis gæring af friske druer, persede eller upersede, eller af druemost« (bilag II, pkt. 7). Eddike er derimod defineret som en vare, de »udelukkende fremstilles ved eddikesyregæring af vin og har et i eddikesyre udtrykt syreindhold af mindst 60 g/l« (bilag II, pkt. 16). Da denne del af forarbejdningen af vin til eddike (»eddikesyregæringen«) er sket efter indførslen til Frankrig, var den

pågældende vare, som ikke havde undergået denne forarbejdning, endnu »vin« i henhold til de fællesskabsretlige landbrugs- og toldbestemmelser.

De omtvistede varer blev i øvrigt indført under toldposition 22.05 C I b, hvilket viser, at det var vin og ikke eddike (pos. 22.10). Fællesskabsretten på toldområdet stemmer på dette punkt fuldkommen overens med bestemmelserne vedrørende den fælles markedsordning for vin; der er ingen toldposition, som omfatter »vine bestemt til fremstilling af eddike«; dette begreb svarer i øvrigt ikke teknisk til noget trin under produktionsprocessen.

Den franske regering er ikke i stand til at udtale sig om, hvorvidt den sammenstikning, som fandt sted i Amsterdam, er forenelig med nederlandsk lov, som regeringen ikke er bekendt med. Den anfører imidlertid, at artikel 1 i forordning nr. 1021/70 bestemte, at sammenstikningen skulle foretages med »rødvine (hvidvine eller rosévine) indbyrdes«, og at det ikke er bevist, at den pågældende forarbejdning opfyldte denne betingelse, samt at det følger af ordlyden af artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i samme forordning, at de således sammenstukne vine kun kunne genudføres indtil den 31. december 1970, mens det klart følger af sagens faktiske omstændigheder, at varerne blev afsendt til Frankrig mellem den 19. oktober 1970 og den 3. august 1971.

Der er til gengæld ikke tvivl om, at indførslen til Frankrig af de pågældende sammenstukne vine var ulovlig. Således gælder ifølge artikel 306 i Code des vins (vinloven) og bekendtgørelse 67.768 af 12. september 1967 det princip, at vine med oprindelse i eller hidrørende fra udlandet (med undtagelse af Fællesskabets medlemsstater) skal opbevares i ublandet og usammenstukken stand med den undtagelse, der er fastsat i bekendtgørelsen af 1967, hvorefter sammenstikning — som ønologisk fremgangsmåde — kun kan foretages i to tilfælde: sammenstikning af franske vine udelukkende med algeriske vine i en begrænset periode (modernisering eller omstilling af vinproduktionen: samme formål som forordning nr. 1430/70) og fremstillingen af aperitiffer, som er omfattet af spiritusafgiftsordningen, med udelukkelse af enhver anden industriel anvendelse (som er omfattet af undtagelsen i forordning nr. 1021/70). For det første hjemler det første eksempel imidlertid ikke ret til indførsel til Frankrig af vin, som er sammenstukket i Amsterdam, og for det andet udnyttede den franske stat ikke på det pågældende tidspunkt undtagelsesbestemmelsen i forordning nr. 1021/70 for den industrielle anvendelse, som de tiltalte ønskede af foretage, nemlig fremstilling af eddike.

3. Ifølge *Kommissionen* skyldes de forskellige ordninger for sammenstikning af vine bestemt til menneskeligt forbrug, som fremstilles henholdsvis i Fællesskabet og i tredjelande, at de nationale myndigheders kontrol med de vine, som fremstilles i Fællesskabet, sikrer, at de faktisk opfylder kravene i fællesskabsbestemmelserne, mens der ikke nødvendigvis er samme garanti for de øvrige vine, i det omfang de ikke opfylder fælles kvalitets-

kriterier og ikke er underlagt tilsvarende kontrol ved de nationale myndigheder. Kvalitetsgarantien for hver af disse varer ville således eventuelt være uden virkning, hvis disse vine blev blandet.

Det er afgørende at opretholde og forbedre kvalitetsniveauet for de varer, som er bestemt til forbrug, og anvende de varer, som ikke opfylder disse kvalitetskrav, til andre formål, som f.eks. destillation og fremstilling af vineddike. Dette er grunden til, at fællesskabsbestemmelserne klart skelner mellem vin, som udbydes eller leveres til direkte menneskeligt forbrug, og andre vine. Således omhandler afsnit IV i forordning nr. 337/79 »forskrifter vedrørende visse ønologiske fremgangsmåder og afsætning til forbrug«, og således bestemmes det endnu klarere i artikel 48, stk. 3, litra a), i forordning nr. 337/79 (artikel 28 i forordning nr. 816/70), at »vin ... som ikke svarer til definitionerne under pkt. 10-16 i bilag II, kun [kan] anvendes til vindyrkerens eget forbrug, til produktion af vineddike eller til destillation«.

Selv om artikel 43 i forordning nr. 337/79 ikke udtrykkeligt nævner vine bestemt til direkte menneskeligt forbrug, er kun sådanne vine omfattet heraf; artiklen er indsat i ovennævnte afsnit IV vedrørende afsætning til forbrug og omhandler således kun vine (bordvine, vine egnet til produktion af bordvine) bestemt til menneskeligt forbrug. De foranstaltninger, som er fastsat i denne bestemmelse for at opretholde kvaliteten af sammenstukne vine, er ikke nødvendige, i det omfang disse vine er bestemt til destillation eller til fremstilling af eddike. Da det drejer sig om sammenstukne vine bestemt til fremstilling af eddike, er der heller ingen begrundelse for et særligt forbud alene rettet mod vine, som er indført fra tredjelande. Da det særlige forbud mod sammenstikning af disse vine skyldes, at kvalitetskontrollen vanskeliggøres, når de er blandede, er kriteriet om kvalitetskontrol alene ikke afgørende, i det omfang disse vine ikke er bestemt til direkte menneskeligt forbrug.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 9. juli 1981 er der afgivet mundtlige indlæg af parterne Clément og Ces ved advokat J.-P. Karsenty, Paris, af den franske regering ved A. Carnelutti, som befuldmægtiget, og af EF-Kommissionen for EF ved J. C. Séché, som befuldmægtiget.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 19. november 1981.

Præmisser

1 Ved dom af 24. januar 1980, indgået til Domstolen den 12. januar 1981, har Tribunal de grande instance de Paris i medfør af EØF-traktatens artikel 177

stillet Domstolen et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 26, stk. 4, i Rådets forordning nr. 816/70 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin (EFT 1970 I, s. 212).

2 Spørgsmålet er stillet i forbindelse med en straffesag, som på toldmyndighedernes foranledning er anlagt mod Albert Clément og Gérard Ces, som tiltales for at have »indført forbudte varer uden angivelse ved hjælp af fakturaer, attester eller andre falske, unøjagtige, ufuldstændige eller mangelfulde dokumenter«.

3 De tiltalte indførte i perioden 19. oktober 1970 — 3. august 1971 vin fra Nederlandene bestemt til fremstilling af eddike ledsaget af et dokument for intern fællesskabsforsendelse — en T 2-blanket — som var udstedt af de nederlandske myndigheder, og angav afsendelseslandet som vinens oprindelsesland, selv om partiet retteligt burde have været angivet som vin med oprindelse i »tredjelande«.

4 Det fremgår af forelæggelsesdommen, at det drejede sig om græske og algeriske vine, der var indført til Nederlandene inden den 1. juni 1970 (hvor den nævnte rådsforordning trådte i kraft), og som blev sammenstukket i Nederlandene. Vinen var i fri omsætning i Nederlandene og blev af et nederlandsk selskab solgt til de franske selskaber Albert Clément og Gérard Ces, der importerede den til Frankrig og angav, at den var bestemt til fremstilling af eddike.

5 Artikel 26, stk. 4, i nævnte forordning nr. 816/70 bestemmer med hensyn til vin med oprindelse i tredjelande, at »sammenstikning af en indført vin med en vin fra Fællesskabet ligesom sammenstikning af indførte vine indbyrdes på Fællesskabets territorium er forbudt, medmindre Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager en undtagelsesbestemmelse«.

6 Kommissionens forordning nr. 1021/70 af 29. maj 1970 (JO L 118, s. 19) tillader sammenstikning af indførte vine indtil den 31. december 1970 i de medlemsstater, der som en overgangsforanstaltning tillader denne fremgangs-

måde. I henhold til forordningens artikel 2 kan sammenstukne vine imidlertid kun forhandles på den medlemsstats område, hvor sammenstikningen har fundet sted, og som en overgangsforanstaltning indtil den 31. december 1970 på de andre medlemsstaters områder, som tillod denne fremgangsmåde. Det står fast, at Frankrig ikke tillod en sådan fremgangsmåde.

7 De tiltalte har ved den nationale ret gjort gældende, at artikel 26, stk. 4, i forordning nr. 816/70 ikke omfatter vin bestemt til fremstilling af eddike.

8 På baggrund heraf har den nationale ret forelagt det præjudicielle spørgsmål om, »hvorvidt artikel 26, stk. 4, i fællesskabsforordning nr. 816/70 af 28. april 1970 også omfatter vin bestemt til fremstilling af eddike«.

9 Før der tages stilling til det forelagte spørgsmål, skal det fastslås, at det under retsforhandlingerne ved Domstolen er oplyst, at vin, som er bestemt til fremstilling af eddike, indføres til Frankrig på en særlig tolddeklaration og er underkastet toldkontrol, indtil den forarbejdes til eddike. Denne kontrol indebærer, at det kan udelukkes, at en sådan vin sælges med henblik på direkte menneskeligt forbrug.

10 For at besvare det forelagte spørgsmål må selve opbygningen af forordningens artikel 26 gennemgås. Artiklens stk. 1 bestemmer, at ved sammenstikning er med forbehold af bestemmelserne i de følgende stykker kun sådanne produkter bordvine, der produceres ved sammenstikning af bordvine indbyrdes og af bordvine med vine egnede til produktion af bordvine, såfremt de pågældende egnede vine har et naturligt totalindhold af alkohol af højst 17°. Artikel 2 bestemmer, at sammenstikning af en til produktion af bordvin egnet vin fra en bestemt vinavlszone med en bordvin fra en anden vinavlszone kun kan resultere i en bordvin, når denne proces finder sted i den vinavlszone, i hvilken den til produktion af en bordvin egnede vin er blevet produceret. Indbyrdes sammenstikning af vine egnede til produktion af bordvin er kun tilladt, såfremt de hidrører fra samme vinavlszone, og sammenstikningen finder sted i denne zone.

11 I artikel 3 tilføjes, at sammenstikning af en vin egnet til produktion af hvid bordvin eller af en hvid bordvin med en vin egnet til produktion af rød bordvin ikke kan resultere i en bordvin, bortset fra visse tilfælde, der senere skal fastlægges, såfremt det fremstillede produkt udviser en rød bordvins kendetegn.

12 Betegnelserne »vin egnet til produktion af bordvin« og »bordvin«, som forekommer i disse tre stykker samt i stk. 6 om de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemmelsen i artikel 26 omfatter kun vin fremstillet i Fællesskabet, jf. forordningens bilag II.

13 Stk. 4, der angår sammenstikning af importeret vin, indgår således i en helhed af bestemmelser om sammenstikning af vin, der er bestemt til at blive bragt i omsætning med henblik på direkte menneskeligt forbrug, og må derfor fortolkes således, at den alene angår vin til dette formål, hvorfor den ikke omfatter vin bestemt til fremstilling af eddike.

14 Denne fortolkning underbygges af forordningens artikel 27 og 28. I henhold til artikel 27 må vin, som ikke svarer til definitionerne af »vin egnet til produktion af bordvin« og »bordvin«, og som hidrører fra de i artikel 16 nævnte vinstoksorter, kun anvendes til vinbondens eget forbrug, produktion af vineddike eller til destillering. Artikel 28 bestemmer, at indført vin, med undtagelse af hedvin og mousserende vin, kun under visse betingelser må afgives til umiddelbart menneskeligt forbrug (stk. 1), og at andre indførte vine end de i stk. 1 nævnte kun må anvendes til de formål, som er tilladt for tilsvarende fællesskabsvine.

15 Det forelagte spørgsmål skal derfor besvares således, at forordningens artikel 26, stk. 4, ikke omfatter vin bestemt til fremstilling af eddike.

Sagens omkostninger

16 De udgifter, der er afholdt af regeringen for Den franske Republik og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der begge har indgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (første afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Tribunal de grande instance de Paris ved dom af 24. januar 1980, for ret:

Artikel 26, stk. 4, i Rådets forordning nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin (EFT 1970 I, s. 212) omfatter ikke vin bestemt til fremstilling af eddike.

Bosco O'Keeffe Koopmans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 17. december 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for første afdeling